

НА ПУЩАННЯ — ЯК ЗАВ'ЯЗАНО

Діждалися пущання на піст. Хома й каже жінці:

— Гляди ж, Кулино! Нагодуй мене так, щоб через цілісінський піст не захотілося мені їсти.

— Та добре ж, добре. Іж тільки на здоров'я, а то придбала усього,— сказала Кулина і постановила перед ним макотерть вареників та повнісіньку миску млинців. Учистив Хома якраз, маслечком поливаючи та у сметану обмокуючи.

Зібрала Кулина саме череп'я і постановила обідати: борщ з сулою мудрий, сметанкою засмажений, каша тобі пшоняна так і плава у маслечку, локшина у молоці, галушечки на яєчках, та теж з молоком, тараня у маслечку напружена, та молошної каші півмакітри,— тільки й усього. Аж повискромadžував усе сердешний Хома, та на потуху — півглека молока, та й сів і дріма.

Ще не гаразд і прочунав, вже й полуднувати пора. Тут і вродилися каша до молока, гречаники гарячі до маслечка. Уписав їх Хома самотужки аж зо три та добрав п'ятірко рибок тарані, у маслі шкварчачих.

— Що ж, недалеко вже до вечора. Будемо підвечіркувати,— так сказав Хома, ледве дух переводячи.

Мисочку млинців та буханців зо два у сметанку обмокуючи, от чоловікові й буде.

— Нехай,— каже,— ще повечеряю чого-небудь.

Упорався Хома і з вечерею; доволік усе, що постановила жінка: і борщику, і каші, і рибки, і млинців, і буханців, а далі тирить і вареників макітру — як кулаки плавають у маслі. Сопе Хома, дотрощує їх, та вже спочиваючи. Розперезався, силкується... От-от і дно видко, та бачить, що лихо; от здихнувши, і каже:

— Що се, жінко, зо мною сталося? Щось не доїм.

— Ох, мені лихо! Чи не з очей?

— Ні,— ледве промовив, тяжко дихаючи, сердешний Хома.— *Бачу: на пущання — як зав'язано!*

НА ПУЩАННЯ — ЯК ЗАВ'ЯЗАНО

Вперше надруковано в альмамасі «Ластівка», Спб., 1841, с. 289—292.

Подається за першодруком.

С. 406. Пущання, пущення — останній день вживання скоромної їжі перед постом.

Сула — судак.